

Jeg gaar nemlig ud fra, at er det en heldig Form for Lejerbeskyttelse her i København, hvor der er Bolignød, maa akkurat det samme være Tilfældet i Provinserne, saaledes som Lovforslaget nu er lempet efter de forskellige Forhold. Bolignøden er jo ikke lige stor i de forskellige Provinsbyer og undertiden heller ikke af samme Art som her i København, men det tager Lovforslaget Sigte paa paa en efter min Mening heldig Maade. Hvis den nye Lov ikke bliver bragt til Anvendelse ude omkring i Kommunerne, kan de bestaaende Restriktioner i Kraft af den saakaldte Forlængelse af Boligloven opretholdes. Princippet om Kommunalbestyrelsens Beslutning er, som jeg allerede har nævnt, bibeholdt, og der er ogsaa bibeholdt den hidtil gældende Regel, at Ejendomme, opførte efter 1921, ikke henføres under Loven. Man opretholder altsaa i den Henseende det samme Princip, som man har fulgt i de senere Aar i Boliglovgivningen.

Det fælles Grundlag for Reguleringen i Fremtiden for disse 3-aarige Perioder, som Lovforslaget omtaler, bliver paa alle de Pladser, hvor Nævnene paa den paagældende Tid har virket, den Leje, som er godkendt af et Nævn, og som eksisterede den 1. November 1924. Det følger deraf, og det finder jeg ogsaa er meget rigtigt, at i de Byer, hvor man for Aar og Dag siden har ophævet Nævnene og alle Kontrolforanstaltninger, saa alting har været frit, kan man ikke i al Almindelighed gaa ud fra, at man har Lov til efter Forslaget, saaledes som det er formet, at sætte Lejen den 1. November 1924 som Norm. Der er udtrykkelig nævnt i Forslaget: en Husleje, der er godkendt af Nævnet. Det er altsaa strengt taget den sidste af Nævnet det paagældende Sted godkendte Leje. Forslaget gør dog nogle Undtagelser og Lempelser, men det vilde jo være urigtigt og uretfærdigt i de Kommuner, der havde afskaffet alle Kontrolforanstaltninger, og hvor Lejen som Følge deraf undertiden var skruet meget stærkt op, hvad der ogsaa er nævnt Eksempler paa i Betænkningen, ubetinget at sætte Lejen den 1. November 1924 som Norm for de 3-aarige Perioder. Jeg finder derfor, det er meget betimeligt, at der er tilføjet den Bestemmelse, at Lejen skal være godkendt af Nævnene.

Jeg ser ikke, at der efter de udførlige Oplysninger, som ledsager Lovforslaget, i Øjeblikket er nogen Grund for mig til at skænke Forslaget nærmere Omtale. Men jeg vil til Slut udtale Haabet om, at Forslaget maa blive til Lov, og at det maa faa en let og hurtig Gang gennem Rigsdagen, en velvillig og imødekommende Behandling fra alle Sider. Det er, som sagt, længe siden, der har foreligget et Forslag her for Rigsdagen, som man skulde synes maatte være saa sikkert paa Tilslutning, som dette Forslag her maa være.

Nu er der ganske vist fra forskellig Side Tid efter anden fremsat nogen Tvivl om, hvorvidt Arbejdet for Forslaget fra konservativ Side er rigtig ærligt ment, eller hvorvidt det muligvis kun er en Valgmanøvre, en taktisk Manøvre med Henblik paa det forestaaende Borgerrepræsentantvalg; man har fremsat den Formodning, at den tidligere nævnte Borgmesters og andres Arbejde skulde være et Forsøg paa at komme godt over Borgerrepræsentantvalget. Dette er en Insinuation, som er blevet antydet. Jeg gør den ikke til min, thi her har jeg kun Grund til at antage, at det virkelig er ærligt ment, og at man har set, at nu kræver Situationen Handling baade i København og alle Vegne, hvis der ikke skal ske større Ulykker paa Boligomraadet, end der allerede er sket. Saaledes tror jeg ærligt talt, det er. Men det vil jo meget hurtigt vise sig af Tilslutningen og Arbejdet fra konservativ Side, om det er ærligt ment fra den Side. I saa Tilfælde er Forslagets gode Skæbne fuldstændig sikret.

Det vilde i øvrigt være meget uklogt og kortsynet af konservative Borgerrepræsentanter og Rigsdagsmænd, hvis de vilde forsøge at lave Valgtaktik paa den Maade, idet det ikke vilde kunne undgaas, at de paagældende Partiers Repræsentanter her paa Rigsdagen vilde komme til at tage afgørende og klar Stilling til Forslaget forinden Borgerrepræsentantvalgene. Hvis det kun var en Valgfilm, der var paatænkt, vilde Enden jo da blive værre end Begyndelsen, det tør man sikkert gaa ud fra. Jeg vil heller ikke tro, at der kan ligge Spekulation bagved, som er bygget paa Forhaabninger om, at det andet høje Ting skulde redde det paagældende Parti ud af Situationen; thi det vilde jo meget snart